

Sygn. akt II Cz 291/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. C.

przeciwko J. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 (drugim) wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 14 stycznia 2016 roku, sygn. akt I C 2534/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 291/16

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 14 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanego, który przegrał proces, na rzecz powoda kwotę 107 zł.

Zażalenie na orzeczenie o kosztach procesu złożył pozwany, wnosząc o nie obciążanie go kosztami z uwagi na jego trudną sytuację finansową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma w niniejszej sprawie podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Do kręgu okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 102 k.p.c. należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu. Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, przedawnienie, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególna zawilość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą. Zalicza się do nich także niewspółmierność wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawilości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r. II CZ 95/12).

W niniejszej sprawie, oprócz sytuacji majątkowej pozwanego, nie nastąpiła żadna inna szczególna okoliczność, mogąca mieć wpływ na odstąpienie od zasady ponoszenia kosztów procesu przez stronę przegrywającą sprawę. Pozwany nie kwestionował powództwa, roszczenie powoda było wymagalne już w 2013 r., a pozwany do dnia wydania wyroku przez Sąd I instancji, nie starał się spłacić zaległości w jakiegokolwiek części, choćby w takich ratach, na jakie w wyroku Sąd Rejonowy rozłożył zasądzone roszczenie.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, nie ma podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c. i nieobciążania pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda celem dochodzenia swojego roszczenia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanego jako niezasadne.